

Jerusalem Pilgrimage

“... si pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afara” (Ioan 6,37).

Pelerinajul Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a celor doua Americi - Parohia “Sf. Apostol Andrei, Ocrotitorul României” din Mississauga, Ontario – Canada, februarie 2011, la Sfintele Locuri.

A scrie despre Ierusalim si pelerinaje la Sfintele Locuri este o mare încercare. Caci nu vom reusi sa cuprindem în cuvinte trairile, simtamintele si evenimentele legate de un astfel de Pelerinaj, decât într-o foarte mica masura. Ar fi însa un fapt de valoare jurnalistica, acela de a aminti despre oamenii care au traversat acele tarâmuri, de-a lungul timpului, printre care si noi, cei din secolul 21.

Întâlnirea cu grupul Parintelui Gheorghe Tiu din Canada s-a facut la Tel Aviv, în ziua de 10 februarie 2011. Sfintia Sa venea tocmai din Toronto cu un grup de 45 persoane, eu veneam din România cu un grup de 5 pelerini, iar în aeroportul Ben Gurion din Tel Aviv, ne asteptau înca trei români stabiliți în Statele Unite, care la chemarea Parintelui Gheorghe, s-au alaturat grupului. Am fost astfel, un “grup multinational”, asa dupa cum aveam sa ne prezentam pretutindeni, si pe unde am fost întrebati de unde venim...

Dintre cei prezenti la pelerinaj, doar câtiva mai vizitasera Sfintele Locuri. Majoritatea se aflau pentru prima oara într-o calatorie în Orientul Mijlociu, însa împreună cu totii, paseam pe urmele Mântuitorului nostru Iisus Hristos, plini de evlavia unui astfel de gest.

Astfel, plecând cu dor catre Ierusalim, oricare pelerin își pune o serie de întrebări despre cum va fi aratat Tara Sfânta în vremea lui Iisus, si ce va mai fi ramas de atunci si pâna în zilele noastre. Am rememorat în explicatii si rugaciuni, momente semnificative din Sfânta Scriptura ce s-au faptuit pe aceste pamânturi si la care Dumnezeu ne-a chemat astazi, spre a da marturie si altora, ca întoemai au stat acelea despre care se scrie. Harta fizica a Locurilor Sfinte din vremea lui Iisus, arata însa ca El a pasit nu doar în Ierusalim, Nazaret, Galileea ori Samaria din Israelul de astazi, ci si dincolo de Iordan, la Betabara din Regatul Hashemit al Iordaniei, în tinutul Gadarenilor din actuala Sirie, ori în exil, la Alexandria Egiptului. De aceea, a vorbi despre Sfintele Locuri înseamna tot atâta nevointa în a le strabate cu piciorul, dar si a le trece prin filtrul trairii noastre spirituale, la nivelul de perceptie al fiecaruia dintre noi. De aceea, programul a inclus între obiectivele sale de vizitare trei tari si anume: Israel, Iordania, Egiptul si Peninsula Sinai cu Manastirea Sfânta Ecaterina. Datorita evenimentelor politice ce se desfasurau chiar în acel moment la Cairo, a trebuit sa renuntam cu multa parere de rau la vizitarea Egiptului. Am plecat asadar din aeroportul Ben Gurion, pe soselele line ale Israelului, catre nordul Tarii Sfinte, si anume, spre orasul Haifa, port la Marea Mediterana. De acolo, Pelerinajul nostru a început cu o fila din istoria Vechiului Testament, vizitând si închinându-ne în Biserica “Stella Maris”, locul ce aminteste în acest oras modern si cosmopolit, ca într-o grotă, deasupra Marii Mediterana, s-a rugat cândva Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul. Nu departe de oras, pe vârful Muntelui Carmel, la Mukhakkra, râvna si dragostea Proorocului pentru Dumnezeu, l-au purtat acolo spre a-l judeca pe proorocul mincinos, aruncându-i în apele râului Chison care uda pe atunci, picioarele muntelui (Vechiul Testament, Cap. III Regi 18, 29-43).

Drumul a continuat pentru doua zile consecutiv, prin tinutul Galileii, unde aveam sa înconjuram, pe mare si pe uscat, locurile ce amintesc pâna astazi de activitatea si minunile savârsite de Iisus Hristos pe aceste pamânturi. Apele calde, cu reflexe cand verzui, când albastrii, când rosietice, unduiesc misterios catre tarmuri amintând pâna la lacrimi, despre momentul Pescuirii Minunate, al reprimirii Sf. Petru în rândul apostolilor, de aratarea lui Iisus dupa Înviere la Marea Galileii, de potolirea furtunii pe mare, si înca, de Predica de pe Munte de unde Iisus rostise Fericirile... iar dincolo de toate, saturarea multimilor în pustie, pe când savârsise minunea înmultirii pâinilor si pestilor...

Plecând dinspre coastele cu ierburi uscate si pietre de basalt înnegrite de vreme – reminiscente smerite ale cetatilor Capernaum, Betsaida si Horazim, autocarul grupului nostru a traversat o parte din drum pe Valea Iordanului, si prin punctul de frontiera Bet Shean (vechiul Scytopolis), am traversat în Iordania. Se lasase deja seara când am încheiat formalitatile de frontiera si ne-am îndrep-

tat catre Amman – capitala Regatului Hashemit al Iordaniei, Filadelfia de odinioara a Imperiului Roman.

Drumul prin noapte, îl strabatem prin satele cu case cubice din piatra, specifice tarilor din Orientul Mijlociu. Ici-colo focuri aprinse de catre beduinii - pastori de turme de oi si de capre. Lumina farurilor masinii descopera din când în când camile pascând fara graba, în câmpul racorit la caderea serii. Toate acestea descriu o lume profund înradăcinată în ea însasi, în traditiile ei ancestrale, pe care tehnica moderna a zilelor noastre nu a reusit sa o devieze din mersul ei molcom catre vesnicie.

Ajungem la Amman. Noaptea iordaniana învaluie în abur de plante aromate, cladiri ultramoderne “lâsnind” catre înalt, pe lângă case mici, construite pe marginea vreunei ruine antice, între istorie si necesarul cotidian. Zilele petrecute în Iordania, în care am poposit vizitând Locuri Sfinte amintite în Sf. Scriptura, au fost zile încarcate de emotie, de cunoastere si de înaltare spirituala pentru multi dintre noi.

Pe când am ajuns la Bethany, pe malul Râului Iordan, acolo unde dupa traditie Iisus Hristos a primit Botezul, a început sa ploua! Chiar în vremea în care se citea pericopa evanghelică ce se refera la acest moment si pe când cu totii sedeam îngenchiati pe pamântul ars de soare! Ploaia este un fenomen meteo rar întâlnit în aceste locuri ale lumii, unde apa este mai scumpa decât petrolul! Însa pentru noi, ea a însemnat o binecuvântare dumnezeiasca, prilej de a-I multumi Domnului si pentru aceasta minune! Cu toata ploaia aceea, cu drumul strabatut pe jos printre ierburile desertului iordanian, am încercat fiecare dintre noi apa Iordanului, cu gândul la cei 2000 de ani ce s-au scurs peste aceasta umanitate, si la lucrarea mesianica a Domnului nostru Iisus Hristos, lucrare ce a înnobilit lumea.

Ne-am urcat mai apoi pe Muntele Nebo! Locul unde Profetul Moise poposise cu poporul evreu iesiti din robia egipteană si de unde privise catre Tara Canaanului, Pamânt al Fagaduintei - Ierihonul de astazi. Am privit si noi peste întinderea de spinari golase ale muntelui, jos, în zare, la pâna de apa a Marii Moarte si la oaza de verdeata ce strajuie orasul Ierihon. Am privit la simbolul sarpe de arama ridicat în pustie de catre Mosie, si care astazi, sub forma de monument, face obiectul tuturor fotografiilor de pe acest loc al Vechiului Testament, care este Muntele Nebo.

Ne-am coborât cu totii catre orasul Madaba – oras al mozaicurilor si al unui ragaz de câteva minute în biserica cu hramul “Sf.M.Mc. Gheorghe”, aflata sub protectia Patriarhiei grec-ortodoxe a Ierusalimului. Ne-am închinat si am admirat pavimentul frumos împodobit cu un mozaic de secol VI, amintind de bogata prezenta a bisericilor din Ierusalimul aceluia timp.

Timpul se scurge ametitor în astfel de pelerinaje. Caldura, setea, praful drumului, urcusul ori mersul pe jos interminabil, par neînsemnate în comparatie cu ceea ce trebuie de vizitat. Într-o astfel de stare de spirit am urcat pe locul numit Mulkawir, un pisc abrub si înalt, unde se mai pastreaza pâna astazi ruinele unuia dintre multele palate ale regelui Irod. Însa nu oricare, ci acela unde, dupa cum relateaza Sf. Scriptura, a fost decapitat Sf. Ioan Botezatorul. Din arhitectura aceluia palat construit pe stâncă, se mai pastreaza câteva coloane, o cisterna de apa si pare ca, pavimentul de astazi are reflexe rosietice, amintind de sângele nevinovat al Sf. Ioan Botezatorului. Peste pietre si ierburi salbatice crescute printre ele, sufla un vânt săcăitor, aducând particule de praf si nisip, din îndepartatele pustiiuri ale Orientului Mijlociu. Suieratul ascutit al vântului precum si peisajul dezolant din jur, nu te tin mult în locul acela. Plecam îngândurati, tacuti spre autocar, cu dorinta de a pune o lacrima calda la oricare dintre icoanele Sf. Ioan Botezatorului, de oriunde din lume...

Pelerinajul iordanian a continuat cu vizitarea orasului Petra, supranumit si “orasul roz”, dar si înscris între cele 7 minuni ale lumii. Se fac multe fotografii de obicei în acest loc, se merge mult pe jos, si fiecare dintre noi își aminteste sevente din filmul “Indiana Jones” care s-a turnat în acest oras – muzeu în aer liber, pazit cu multa atentie de politia turistica iordaniana. Totul este impresionant în acest loc: camilele împodobite cu covoare traditionale, trasurile gen faeton pe 2 roti care zuruie în sus si în jos, transportând contra cost pelerinii osteniti, vânzatorii ambulanti cu siraguri de coliere, ceaiul “Maramya”, parfumat si tonifiant... sutele de grupuri de turisti veniti de pretutindeni...Dincolo însa de aceste aspecte pitoresti, sta istoria veche a acestui Moab – Petra de mai târziu si de astazi, o istorie fascinanta si misterioasa în ultima instanța.

Plecarea din Iordania are un ultim popas pentru

noi, si anume, Wadi Rum, cel mai impresionant desert din lume. Am strabatut cu masini Safari drumuri printre dune de nisip rosu, ocolind stânci înalte cu forme fantasmagorice, ne-am oprit la un “camp” de beduini care ne-au servit cu ceaiul Maramya pregatit pe o piatra încinsa de foc, si s-au lasat amabil fotografiati, spre aducerea-aminte din albumele pelerinilor.

Pe seara si lasând Iordania în urma, am plecat spre granita cu Israelul, prin golful Aquaba, port la Marea Rosie. Am luat cu noi amintirea unei tari cu o civilizatie aparte, cu o istorie framântata, cu particularitatile ei care merita vizitate. Însa noi, pelerinii crestini-ortodoci, am însemnat în inimile noastre locul pustiuului iordanian “de dincolo de Iordan”, unde Sf. Ioan Botezatorul venise sa boteze cu apa multimile. Locul Betabara unde Însusi Fiul lui Dumnezeu – Iisus Hristos primise a fi botezat “în repejunile Iordanului”. Locul unde, dupa traditie, s-au nevoit pustnicii primelor veacuri crestine, dintre care amintim pe Sf. Maria Egipteanca, pe Sf. Cuvioasa Parascheva de la Iasi, precum si înca multi altii.

Revenirea si continuarea pelerinajului nostru în Tara Sfânta, a însemnat vizitarea tuturor obiectivelor religioase ce amintesc de pasii Mântuitorului nostru Iisus Hristos pe pamânt, de minunile savârsite de El, de mostenirea lasata noua prin Sfintii Apostoli.

Bethleemul Iudeii, Nazaretul Bunevestiri si al copilariei lui Iisus, Galileea neamurilor, Samaria Fântânii lui Iacov, biblicul Ierihon al atator minuni: Muntele Ispitrii, Dudul lui Zacheu, Valea Hozevei cu moastele Sf. Ioan Iacob de la Neamtu - Hozeva, Asezământul românesc nou-construit, Marea Moarta cu Pesterile Qumranului, orasul Lod – loc al martiriului Sf. M. Mc. Gheorghe si mormânt al sau, Ein Karem – locul nasterii Sf. Ioan Botezatorului si pustia lui de pâna la 30 de ani, Hebronul cu Pestera Makpella unde se odihnesc Patriarhii Vechiului Testament începând cu Avraam si Sara, Stejarul Sfintei Treimi de la Mamvri... iata o parte din obiectivele vizitate de noi, locuri unde fiecare si-a pus nadejdea ca Bunul Dumnezeu îi va primi jerfa ostentelii drumului sau pâna aici, si ca rugaciunile sale vor fi auzite la Tronul Sfintei Treimi.

Cel mai vibrant loc dintr-un asemenea pelerinaj, ramâne însa Cetatea Sfânta a Ierusalimului! Aici se întâlnește fiecare cu sinele sau, cu problematica vietii lui, într-o ruga fierbinte adresata lui Iisus Hristos si Maicii Sale.

Ierusalimulul, mai mult decât un centru de pelerinaj al lumii, mai mult decât un fascinant amestec între antichitate si prezent, între atâtea comunitati umane si diverse denominatii crestine, este locul de nastere al celor trei mari religii monoteiste ale lumii: iudaismul, crestianismul si islamismul.

Ierusalimul, deschis catre cer prin Jertfa Suprema a Fiului lui Dumnezeu, Iisus Hristos Mântuitorul, “Cel ce ridica pacatul lumii” (Ioan 1,29), este Loc Sfânt de Pelerinaj înca din primele secole crestine, pentru milioane de comunitati crestine de pe întreg mapamondul. Vizitarea Ierusalimului presupune osteneala, dar si bucurie! Presupune timp si îndelunga luare-aminte, si poate ca nu este de ajuns o viata, pentru a-l cuprinde toate tainele.

La 20 de secole distanta de la tragicele evenimente din Ierusalim, pe când Iisus Hristos era Rastignit pe Cruce, am pasit si noi, pelerini ai acestei lumi, veniti din România, America si Canada, sa auzim cuvintele Sfintei Scripturi si sa ni le împrapiem prin atingerea noastra personala cu Locurile unde s-au scris si aceste cuvinte: “Eu sunt Pâinea vietii; cel ce vine la Mine nu va flamânzi si cel ce crede în Mine nu va înseta niciodata. (...) “si pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afara”. (Ioan 6 - 35, 37).

Am parcurs si noi zile, kilometri, orase, mari si pustiiuri ale Sfintelor Locuri, cu dorul de sfintenie, de înalt si de desavârsire.

Am fost si noi hraniti precum cei cinci mii de oameni de la Marea Galileii cu cinci pâini si doi pesti, împartasindu-ne de Lumina Sfintelor Locuri, cea care ne va calauzi viata toata, si care ne da imboldul sa vestim semenilor nostri vestea cea buna ce se rosteste în orice timp la Ierusalim: HRISTOS A ÎNVIAT!